

1. Narodila som sa v Írsku do bohatej katolíckej rodiny. Bolo vtedy zakázané, aby sa Íri vzdelávali a tiež aby vyznávali katolícku vieru. Preto ma moja rodina poslala za vzdelaním do Paríža.

2. Jedného dňa, keď som sa v Paríži vracala z celonočného bálu, videla som pred kostolom skupinku pracujúcich chudobných, ako čakajú na rannú omšu a uvedomila som si, aký je rozdiel medzi ich a mojím životom. Hoci boli chudobní, mali vieru, šli na svätú omšu, ich život mal hlbší zmysel, zatiaľ čo ja som sa viezla zo zábavy domov si pospať. Po tomto zážitku som začala uvažovať, ako pomôcť chudobným, ktorých som videla každý deň vo svojom meste.

3. Po návrate do Írska som napriek zákazu založila svoju prvú školu. Chodilo do nej 35 dievčat a učili sa len v 2 miestnostiach. Cez deň som učila a v noci som chodila ošetrovať chorých vo svojom meste Cork.

4. Neskôr ma vďaka mojím nočným návštevám chorých a chudobných začali prezývať Pani s lampášom. Lampáš sa potom stal symbolom aj Kongregácie sestier Obetovania Panny Márie, ktorú som založila.

5. Pred svojou smrťou som svojim sestrám prízvukovala, aby sa obetovali pre chudobných a aby sa navzájom milovali tak, ako to robili doteraz. Zomrela som v roku 1784 na tuberkulózu. Dnes pracujú sestry z mojej kongregácie po celom svete. Na Slovensku napríklad v Spišskom Podhradí.